

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Відокремлений структурний підрозділ
«Маслівський аграрний фаховий коледж ім. П.Х. Гаркавого
Білоцерківського національного аграрного університету»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

— Наталія ПАХОВИЧ

24.08.2023 р.

ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
(індивідуальної співбесіди)

для вступників на здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра
на основі базової загальної середньої освіти (9 класів)

«УКРАЇНСЬКА МОВА»

Розглянуто і схвалено
на засіданні циклової комісії загальноосвітніх
дисциплін

Протокол № 9 від 24 серпня 2023 р.

Голова циклової комісії

Олена МОРГУН

Олена МОРГУН

2023

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування з української мови розроблено на основі [Закону України «Про загальну середню освіту»](#), [Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти](#), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1392, [навчальної програми](#) з української мови для 5-9 класів для загальноосвітніх навчальних закладів. .

Вступне випробування з української мови для вступників на основі базової загальної середньої освіти відповідно [Правилам прийому](#) до ВСП «Маслівський аграрний фаховий коледж ім. П.Х. Гаркавого Білоцерківського національного аграрного університету» та згідно Положення про організацію та проведення вступних випробувань 2023 року проходить у формі індивідуальної співбесіди з використанням тестової перевірки знань та передбачає оцінку знань вступників, їх базових предметних умінь та навичок.

Програма співбесіди містить такі частини:

- пояснювальна записка;
- про організацію та проведення вступних випробувань;
- критерії оцінювання підготовленості вступників;
- орієнтовний перелік питань;
- перелік джерел для підготовки до співбесіди;
- зразок картки співбесіди;
- зразок листка результатів співбесіди.

ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

Метою вступного випробування є:

- виявити і оцінити рівень навчальних досягнень вступників;
- оцінити ступінь підготовленості вступників для подальшого навчання за програмою підготовки фахівців освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра.

Запитання для проведення співбесіди складають викладачі української мови коледжу, розглядає та схвалює циклова комісія загальноосвітніх дисциплін, затверджує голова приймальної комісії коледжу. Запитання складені з наміром виявити ступінь сформованих ключових компетентностей та наскрізних вмінь за розділами та темами:

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Ключові компетентності <i>Вступник повинен вміти:</i>
ФОНЕТИКА ГРАФІКА ОРФОЕПІЯ ОРФОГРАФІЯ	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, бо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.	Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.
ЛЕКСИКОЛОГІЯ ФРАЗЕОЛОГІЯ	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика.	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати

		лексичні запозичення з інших мов, пояснювати значення фразеологізмів.
БУДОВА СЛОВА СЛОВОТВІР	Спільнокореневі слова й форми того самого слова.	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні.
МОРФОЛОГІЯ <i>Іменник</i>	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань).	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями.
<i>Прикметник</i>	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових.
<i>Числівник</i>	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат.
<i>Займенник</i>	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники.
<i>Дієслово</i>	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Розпізнавати дієприкметники (зокрема-

	<p>Вид дієслова (доконаний і Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізнати правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p>відрізнати їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнати правильні форми дієприслівників від помилкових; . правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
<p>Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.</p>
<p>Службові частини мови</p>	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні,, складені). Правопис. сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток.</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнати сполучники від парні, повторювані) та за будовою (прості, складні,, складені). Правопис.</p>

		сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Розпізнавати частки; правильно писати частки.
Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати.
СИНТАКСИС Словосполучення	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.	Розрізнити словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення.
Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).	Розрізнити речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).
Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом А присудком. Тире між підметом і присудком.	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком.
Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні.
Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.
Просте ускладнене	Речення з однорідними членами	Розпізнавати просте

<i>речення</i>	Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.	речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.
<i>Складне речення</i>	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті.
<i>Складносурядне речення</i>	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні.
<i>Складнопідрядне речення</i>	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні.
<i>Безсполучникове складне речення</i>	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому	Розпізнавати безсполучникові складні

	складному реченні.	речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.
Складне речення з різними видами	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; сполучникового й безсполучникового зв'язку - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.
Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
СТИЛІСТИКА	Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й. основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, .. правильність). Основні ознаки, тексту; зв'язність, комунікативність, членованість у інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу

		мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.
--	--	--

Матеріали співбесіди включають 8 питань теоретичної та практичної спрямованості (*додаток 1*). З них 6 завдань з вибором однієї правильної відповіді (низький та середній рівень) і 2 завдання на встановлення відповідності (достатній та високий рівень). На підготовку до відповіді вступнику дається до 20 хвилин. За потреби вступник може занотувати на проштампованому аркуші паперу зміст відповіді на одержані запитання. Варіанти правильних відповідей вступник заносить до таблиці, поданої у листку результатів співбесіди (*додаток 2*).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Відповідь вступника оцінюється за рівнями: «високий», «достатній», «середній», «низький» за 12-бальною шкалою та переводиться у шкалу оцінювання 100 - 200 балів.

Систему нарахування балів за правильно виконане завдання для оцінювання робіт наведено у таблиці:

Рівень	Номери завдань	Кількість балів за кожне правильно виконане завдання	Усього балів за рівень
НИЗЬКИЙ	1-3	1	3
СЕРЕДНІЙ	4-6	1	3
ДОСТАТНІЙ	7	3	3
ВИСОКИЙ	8	3	3

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ

Набрана кількість балів	Оцінка		Рівень компетентності
	за 12-бальною шкалою	за 200-бальною шкалою	
12	12	200	ВИСОКИЙ
11	11	191-199	
10	10	181-190	
9	9	172-180	ДОСТАТНІЙ
8	8	161-171	
7	7	150-160	
6	6	136-149	СЕРЕДНІЙ
5	5	121-135	
4	4	111-120	
3	3	101-110	НИЗЬКИЙ
2	2	1-100	
1	1	0	

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

1. Класифікація звуків української мови.
2. Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
3. Спрощення в групах приголосних. Винятки з правила.
4. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів.
5. Правила вживання знака м'якшення.
6. Правила вживання апострофа.
7. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
8. Правопис великої літери.
9. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
10. Написання слів іншомовного походження.
11. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс.
12. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
13. Поняття про синоніми, пароніми, антоніми, омоніми.
14. Поняття про фразеологічні одиниці.
15. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.
16. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
17. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників.
18. Відміни іменників. Поділ іменників першої та другої відмін на групи.
19. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Розряди прикметників за значенням.
21. Творення ступенів порівняння прикметників.
22. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
23. Відмінювання числівників.
24. Узгодження числівників з іменниками.
25. Уживання числівників для позначення часу й дат.

26. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
27. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
28. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.
29. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
30. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
31. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
32. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників.
33. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.
34. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.
35. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням, будовою.
36. Частка як службова частина мови. Правопис часток.
37. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.
38. Способи вираження підмета як головного члена речення.
39. Типи присудків. Способи їх вираження.
40. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.
41. Означення як член речення. Узгоджене й неузгоджене означення.
42. Додаток як член речення. Прямий і непрямий додаток.
43. Обставина як член речення. Типи обставин за значенням.

44. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.
45. Речення зі звертанням.
46. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення.
47. Відокремлені уточнювальні члени речення.
48. Розділові знаки при відокремлених додатках.
49. Розділові знаки при відокремлених обставинах.
50. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин.
51. Складносурядне речення, його будова. Розділові знаки в складносурядному реченні.
52. Складнопірядне речення, його будова. Головна й пірядна частини.
53. Основні види пірядних частин.
54. Складнопірядні речення з кількома пірядними, їх типи за характером зв'язку між частинами.
55. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
56. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
57. Цитата як різновид прямої мови. Розділові знаки при цитуванні.
58. Стили мовлення, їхні основні ознаки, функції.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО СПІВБЕСІДИ

1. Глазова О.П., Кузнєцов Ю.Б. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Зодіак - Еко, 2018.
2. Пентиліук М., Гайдаєнко І. та ін. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Освіта, 2009.
3. Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Українська мова: Підручник для 9 класу. – К.: Грамота, 2019.
4. Авраменко О.М. Довідник з української мови. – К.: Грамота, 2019.
5. Орфографічний словник. – Тернопіль, 2019.
6. Український правопис. – Х: Фоліо, 2019 .
7. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова та література. Повний курс підготовки до ЗНО та ДПА. Київ: Літера, 2020. 448 с.
8. Літвінова І. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Київ: Ранок, 2018. 384 с.
9. Пономарів О. Стилїстика сучасної української мови. Тернопіль: Навчальна книга, 2010. 282с.
10. Словник іншомовних слів. Київ, 2015.
11. Словник труднощів української мови. Київ, 2012.
12. Новий український правопис. Київ : ЦУЛ, 2020. 284 с.

Інтернет-ресурс

- <https://prometheus.org.ua/zno/>
- <https://osvita.ua/test/training/>
- <http://osvita.ua/test/answers/ukr-mova.html>
- <https://zno.osvita.ua/ukrainian/>
- <https://www.youtube.com/user/znoua/featured>
- <https://zno.if.ua/?cat=35>
- <http://schoollit.com.ua/>

ЗРАЗОК КАРТКИ СПВБЕСІДИ

1. Однаковий звук позначають букви, підкреслені в словах

- А світло, пісня, бабуся, сміливий
 Б безсмертний, злість, сіль, схід
 В сструмок, сон, схопити, слово
 Г писати, сік, стати, сторінка

2. Подвоєння букв є в усіх словах рядка

- А радіст..ю, нездолан..ий, ріл..я
 Б прихован..ий, зван..я, туман..ий
 В щоден...ий, військ..омат, зіл..я
 Г бездоріж..я, забут..я, парост..ю

3. М'який знак на місці пропуску треба писати в усіх словах рядка

- А волос..кий, брун..ці, різ..блення
 Б уман..ський, люд..ми, тис..нява
 В дівчинон..ці, с..ніговий, ковал..ський
 Г радіс..ть, посид..мо, чотир..ма

4. Спільнокореневим до слова *гора* є

- А горянка
 Б горечко
 В горючий
 Г гороскоп

5. Через дефіс усі слова пишуться в рядку

- А суспільно/політичний, виставка/продаж, стоп/кран
 Б пройди/світ, само/учитель, кисло/солодкий
 В хто/небудь, жовто/гарячий, сила/силенна
 Г інженер/механік, з/понад, по/між

6. Виділений у реченні «На Маковія пекли пирого та коржі з маком» іменник ужитий у

- А знахідному відмінку множини
 Б називному відмінку однини
 В називному відмінку множини
 Г давальному відмінку однини

7. Замініть фразеологізм одним словом

1. водити за носа	А	байдикувати
2. до сьомого поту	Б	обдурювати
3. мотати на вус	В	тяжко
	Г	помічати

8. Установіть відповідність

1. складносурядне	А	На білу гречку впали роси, веселі бджоли одгули, замовкло поле стоголосе в обіймах золотої мли.
2. складнопідрядне	Б	Лиш той творити може, хто любить свій народ.
3. безсполучникове	В	Сичі в гаю перекликались, та ясен раз у раз скрипів.
	Г	Мені бачиться школа в селі.

ЛИСТОК РЕЗУЛЬТАТІВ СПІВБЕСІДИ

ШИФР _____

Варіант _____

№ завдання	1 <i>1 бал</i>	2 <i>1 бал</i>	3 <i>1 бал</i>	4 <i>1 бал</i>	5 <i>1 бал</i>	6 <i>1 бал</i>	7 <i>3 бали</i>	8 <i>3 бали</i>
Варіант відповіді							1 – 2 – 3 –	1 – 2 – 3 –
Набрані бали								

Підпис вступника

Набрана кількість балів

Оцінка за 12-бальною шкалою

Оцінка за 200-бальною шкалою

Рівень компетентності

Голова комісії

Члени комісії
